

Nr 140.

Av herr **Persson, Helmer, m. fl.**, *angående minskning av försvarsutgifterna.*

Föregående höst förklarade försvarsministern i ett tal, att man måste "med något av oresonlighet i föresatsen" eftersträva besparingar på fjärde huvudtiteln och förhindra ytterligare ökningar av densamma. Han säger också i bilaga 6 till statsverkspropositionen, att ett bifall till äskandena om 2 205 miljoner kr. till försvaret kommande budgetår icke kan i nuvarande läge tillstyrkas: "Ur samhällsekonomisk och statsfinansiell synpunkt måste allvarliga betänkligheter resas mot en dylik stegring av våra försvarskostnader". En sådan ökning är inte heller "påkallad i nuvarande utrikespolitiska läge med hänsyn till kravet på erforderlig beredskap".

Det är med hänsyn härtill märkligt, att det föreslås en samlad försvarsbudget å 2 180 miljoner kronor, vilket är 35 milj. kr mer än löpande budgetår, plus 45 milj. kr. på tilläggstaterna I och II. Än märkligare är att det förordas en höjning av flygvapnets normala kostnader med mer än 150 miljoner kr. om året under sju år framåt. Medräknas detta jämte den tillfälliga prutningen på tygmaterielanslagen för armén, uppnås med den nya budgeten och de kompletterande förslagen redan nästa år över 2,4 miljarder kronor i genomsnittliga försvarsutgifter.

Denna generositet mot generalernas och amiralernas krav kan belysas med återhållsamheten när det gäller anslagskraven för ungdomens undervisning och folkets hälsa. Medan regeringen i ena fallet kan påstå, att den reducerat myndigheternas äskanden med 4 procent, har den i det senare fallet reducerat dem med 70 procent. Denna inriktning oroar redan många människor, för att inte tala om de allvarliga sociala och ekonomiska följdverkningarna därav.

Försvarsministern förklarar, att överbefälhavaren i samråd med regeringen igångsatt vissa utredningar om försvarskostnadernas storlek på längre sikt och den ur strategisk synpunkt lämpligaste avvägningen mellan försvarsgrenarna. Därom är endast gott att säga. Men det belyser samtidigt planlösheten och anarkien på området, att detta sker sedan riksdagen engagerats för bestämda flerårsplaner när det gäller materielanskaffningen åt de tre försvarsgrenarna. Det nya förslaget att öka flygvapnets kvot med 50 % är redan ett nytt steg på avvägningens område och föregriper följaktligen den pågående utredningen. Den ter sig så

mycket oförklarligare i belysning av den militära expertisens konklusioner om de förändrade strategiska och militärtekniska betingelserna för krigföringen. I en utrikespolitisk situation som regeringen själv karakteriserar som avspänning och minskad krigsfara, samtidigt som den tekniska utvecklingen rör sig mycket snabbt och omvälvande, finns det starka skäl till ytterlig återhållsamhet med nyanskaffningar av konventionella vapen, som kan vara omoderna om ett fåtal år.

Sverige var ett av de få länder som inte reducerade sin militära styrka efter det andra världskriget. Sverige har också genom den pågående uppbyggnaden utomlands betecknats som ett militärt topprustat land, med en styrka som per invånare överträffar andra länder. Detta gör tyvärr Sverige mera åtråvärt som partner i det planerade storkriget och motverkar följaktligen strävandena till fred och nationell säkerhet.

Såsom från vårt håll framhölls i en motion föregående år i riksdagen behövs en radikal nedskärning av försvarsutgifterna för att öka folkets säkerhet, stärka fredssträvandena, trygga folkförsörjningens behov, sänka skatterna och åstadkomma en uppbyggnad av sociala och kulturella välfärdsanordningar.

Med hänvisning härtill föreslås,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t begär en skyndsamt utredning och förslag i syfte att åstadkomma en betydande nedskärning av försvarsutgifterna samt

att riksdagen i avvaktan härpå måtte avslå Kungl. Maj:ts förslag om ökning av utgifterna till flygvapnet under budgetåren 1954/61 från 2 105 miljoner kr. till 3 150 miljoner kr.

Stockholm i januari 1954.

Helmer Persson.

Anton Norling.

Ola Persson.
